

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/72/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010073
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6221010073.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému R. Q., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. augusta 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, odvolanie obžalovaného R. Q. zastúpeného obhajcom T.. F. Q., proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 26.05.2021, sp.zn. 10T/23/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného R. Q. zastúpeného obhajcom T.. F. Q. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 26.05.2021 sp.zn. 10T/23/2021 bol obžalovaný R. Q. uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b), j) Tr. zák. (účinného do 31.12.2019) na tom skutkovom základe, že

od 1.12.2009 doposiaľ v obci L. a inde ako otec maloletých detí a to F. Q., nar. XX.XX.XXXX, R. Q., nar. XX.XX.XXXX a F. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom u svojej matky A. Q., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom L. č. XX, si riadne neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorej rozsah mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 6P/132/2008-30 zo dňa 13.01.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.03.2009 a rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 2C/48/2011-110, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2011, ktorými bol zaviazaný prispievať na výživné na maloleté deti F. Q. a R. Q. od 01.01.2009 mesačne na každé dieťa sumou 30 % zo sumy životného minima, splatné vždy do 25-teho dňa toho ktorého mesiaca predom k rukám matky A. Q. a na maloletú F. od 01.01.2013 sumou vo výške 50,- € a to vždy do 15-teho dňa v mesiaci predom k rukám matky A. Q., nevynaložil dostatočné úsilie, aby si našiel a udržal stále zamestnanie a zabezpečil si pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohol výživné uhrádzať a o sprostredkovanie zamestnania nepožiadal ani úrad práce, čím na nedoplatku na výživné dlhuje za obdobie od 1.12.2009 doposiaľ na F. a R. sumu vo výške 4 991,16 € a od 01.01.2013 doposiaľ na F. sumu vo výške 4 882,38,- €, celkom na všetky deti sumu vo výške 9 873,54 €, pričom takéhoto konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 8T/15/2010-98 zo dňa 8.6.2010, právoplatným dňa 8.6.2010 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na podmienkový trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou 2 roky a výkon ktorého mu bol nariadený dňa 22.8.2013 a trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 8T/19/2013-53 zo dňa 22.2.2013, právoplatným dňa 13.3.2013 bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Za to obžalovanému uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2,4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere tri roky, pričom podľa § 48 ods. 5 Tr. zák. ho pre výkon takto uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 26.05.2021 po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný R. Q. zastúpený obhajcom T. F. Q., pretože už na súde prvého stupňa bolo konanie voči tomuto odvolateľovi vykonané konanie ako proti ušlému.

Obhajca obžalovaného R. Q. podané odvolanie po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku následne písomne zdôvodnil podaním zo dňa 01.07.2021, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa v nasledujúci deň. Primárne zvýraznil to, že je problematické stotožniť sa s jednoznačnými závermi napadnutého rozsudku ohľadom naplnenia všetkých znakov skutkovej podstaty stíhaného trestného činu obžalovaného. Už v štádiu prípravného konania došlo k pochybeniu, pretože neboli objasnené všetky okolnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci. Navyiac neboli objasnené ani dôvody, pre ktoré bolo proti obžalovanému vykonané konanie ako proti ušlému. Pokiaľ vo veci vypovedala svedkyňa A. Q. (matka maloletých detí), táto vypovedala rozporne v tom smere, pokiaľ dokazovala svoju vedomosť, že obžalovaný sa skrýva z dôvodu, že bol naň vydaný príkaz na zatknutie. Nebola dostatočne objasnená ani výška zameškaného výživného. Pokiaľ bol aj vydaný európsky zatýkací rozkaz, ide len o slabú „náplasť“ na realizovanie spravodlivosti. Úmysel obvineného vyhýbať sa trestnému stíhaniu musí byť zo strany orgánov činných v trestnom konaní dokázaný. Záverom odvolania navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania obžalovaným R. Q. zastúpeným obhajcom T. F. Q. v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného R. Q. nebolo podané dôvodne.

Na tomto mieste sa žiada pripomenúť, že krajský súd obdobne ako súd prvého stupňa vykonal o odvolaní obžalovaného verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, a to za splnenia procesných podmienok uvedených v ust. § 358 ods. 1 Tr. por. a nasl. Toto konanie vykonal ako proti ušlému na základe opatrenia predsedu senátu krajského súdu zo dňa 13.07.2021 z dôvodu, že obžalovaný Q. sa dlhodobo nezdržuje na území SR, ale v zahraničí na neznámom mieste, z ktorého dôvodu boli v jeho prípade splnené podmienky citovaného ustanovenia Trestného poriadku.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávanej prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 26.05.2021 vykonal výsluch svedkyne A. Q. a v zmysle § 269 Tr. por. prečítal obsah jednotlivých listinných dôkazov zadovaných a zadokumentovaných v obsahu spisového materiálu. Na základe takto vykonaného dokazovania potom dospel k správne nielen skutkovému, ale i právnemu záveru v tom smere, že obžalovaný R. Q. najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania nielen po dlhší čas, ale i na viacerých osobách, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovanému zastúpeného jeho obhajcom krajský súd stručne konštatuje, že svedkyňa A. Q. nielen v prípravnom konaní, ale i v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní podrobne vypovedala k obsahu stíhaného skutku obžalovaného, ktorý vedel o trestnom stíhaní, a to od dcéry F.. Dokonca matka obžalovaného ju ovplyvňovala v tom smere, aby takpovediac stiahla trestné oznámenie na neho. Adresu jeho pobytu nevie, strieda ho, niekedy je v D., inokedy v J., skrýva sa z dôvodu, že na neho bol vydaný aj európsky zatýkací rozkaz. Pokiaľ obhajca obžalovaného namietal dôvody, pre ktoré je proti jeho klientovi vykonávané konanie ako proti ušlému, v tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný Q. sa preukázateľne vyhýba trestnému konaniu pobytom v

cudzine a navyac sa aj skrýva. Všetky podmienky vykonania konania ako proti ušlému boli pritom splnené v zmysle obsahu piateho dielu siedmej hlavy tretej časti Trestného poriadku.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii ust. § 207 ods. 3 Tr. zák. umožňuje jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe od jedného do piatich rokov. V súlade so stavom veci zistil prvostupňový súd na strane obžalovaného jednu príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., keďže obžalovaný bol už v minulosti za trestný čin odsúdený, a preto obžalovanému ukladal trest v upravenej sadzbe trestu odňatia slobody od dvoch rokov štyroch mesiacov do piatich rokov. Uložil mu trest odňatia slobody pri dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby vo výmere troch rokov, ktorý aj krajský súd považuje za primeraný všetkým okolnostiam prípadu. Nebolo totiž možné opomenúť tú skutočnosť, že obžalovaný si riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť prakticky viac ako jedenásť rokov, a to voči svojim trom deťom, pričom bol v období dvadsiatich štyroch mesiacov pred spáchaním žalovaného skutku za rovnaký trestný čin odsúdený konkrétnym rozsudkom okresného súdu zo dňa 08.06.2010 a taktiež trestným rozkazom totožného súdu zo dňa 22.02.2013.

Keďže prvostupňový súd nepochybil ani vo výroku o zaradení obžalovaného do stredného stupňa stráženia, krajský súd jeho odvolanie, považujúc ho v celom rozsahu za nedôvodne podané, zamietol pomerom hlasov 3:0, postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.